

هه و گونجا ندنی هه نزی خود له ئه زموونی سه باح هه نجده ردا . . به ند با جه لان

سه ره تا :

هه میشه گه یشتن به فهزای ئه و وشانهی له هه حه وه ده رده چن، په ویستی به مه عریفه هه یه، خه ئه گهر قسه له باره ی (فهزای شیعی) بکه ین، ئه و له پا هه وه مه عریفه یه، په ویستیمان به دروستکردنی دنیا یه هه یه، بانگمان ده کا به خه شه ویستی و به رائه ت و ترازان له کینه و تارما یی.

ئه رکی هه خنه گر بریتی نییه له دابه شکردنی ده ق به سه ر دوو به ره ی ده قی (باش) و (خراپ)، به هه کو گه یشتنه به و فهزایه ی، هه حه تیایدا سه نته ره و ئاگادار کردنه وی خو هه ریشه له و ته گهره ده ستردانه ی، زه رجار (جهلی ئه ده بی)، که به ره می (کینه ی ئاید له لژی و فیکری و ده روونییه)، له پشتیه وه یه تی.

به گه یشتن به و هه حه شیعییه، کار ده که ین به که شفکردنی چه ند که دی شاراه ی نه و دنیا ی مه ودا فراوانی شیعی (سه باح هه نجده ر)، چونکه هه ست ده که ین توانیه تی، خو هه ر به خاته نه و بازنه ی ئه و بیرکردنه وانیه ی، هه میشه په ویستیان به دوو باره بوونه وه هه یه.

شیعر دنیا یه که سه ربه خه، سه ربه خه یی دنیا ی شیعر سنوورداره، شیعر سه ربه خه ییه کی سنووردار، سه ربه خه یه. ئه وه ی سنووری سه ربه خه یی شیعر دیاری ده کا، فیکره. ئه وه فیکره و ده کا شیعر سه ربه خه به ت، وه له فیکر خه شی دیارخه ری سنووره، که واته: فیکر سه ربه خه ییه کی سنووردار ده به خه به و دنیا یه ناوی شیعه. سنووره کانی شیعر، که فیکر دیاری کردوون، په ویستین. له و دیو ئه و سنووره سروشتیانه ی شیعر دا ژانره ئه ده بییه کانی تر بوونیان هه یه. سنووردارکردنی سه ربه خه یی شیعر دوا جار به خشی نی سه ربه خه ییه کی ته واهه به شیعر ئه و کاته ی قسه د ته سه ر (شیعی جوان).

به نووسینی شیعر کی جوان، بوونی ئه و سنووره جوانانه په ویستین، چونکه جوانیه کی فیکری ده به خه به شیعر، ئه گهر ئه و سنوورانه گوزارشته کی ووت بن له خودی فیکر، که واته: ده رکه وت شیعر په ویستی به فیکره، فیکریش په ویستی به شیعه، له کا تکه دا فیکر و شیعر ده که ونه نه و یه ک بازنه ی خودیه وه، واته: ئه گهر شیعر بازنه یه کی هه به ت، یه که له ئه ندامانی ئه و بازنه یه فیکره، به په وانه شه وه،

ئەگەر فېكر بازىنەيەكى سىروشتى ھەبەت، ئەوا شىعر كەلەنەك لەو بازىنەيدا پە دەكەتەو.

شىعەرىيەت چە بوونەوھى ھەتەكى ۋاقىيەى و زانىستى نىيە، قسەكردن لەبارەى خە گرەدانە بە گورىسى نەگەيشتنەو. شىعەرىيەت لای ھەندە شاعىر، بە ۋەنە و ۋايەكى فېكرى و مەعرىفى، خەى نەخستەتە ۋو، ۋەكو ھاۋكەشەيەكى تەمومژاۋى لە چەندىن شوۋن بەيان نەبوو، شىعەرىيەتەكە دەكرە بىنرە، بەلام ناكەرە بكرەتە مىكانىزمى بەگەخستەوھى ۋەخە.

لەدوان لە شىعەرىيەت لە سىياقەكى ۋەخەيى ۋەشكدا، ۋەشنى خەۋنى شىعەرە (poem) و نووسىنەوھى نەھامەتییەكانە بە خەۋنى ئەدەب، ئەمە تەنیا قسە لەبارەى جەرى شىعەرىيەت دەكەين. (ۋەلان بارت) لەكتەبى (ئەفسانەناسىدا - fable logy) ۋەخە لە ۋەخەگرەكان دەگرەت لەسەر ئەوھى پەيان ۋايە دەقەك، كە ئەوان تەى نەگەن؛ خەنەرىش تەى ناگا. گرژى ۋەخەگرەكەكان گەيشتە ئاستەك، كە دەقەكانى (بارت) بە بەھە و بەسەلىقە لەقە ۋەم بەدن، دواچار (بارت) ۋەلامى بەشەك لە ۋەخەگرەكەكانى دايەوھە لەكتەبى (ۋەخە و ھەقىقەت)دا.

پەناسەكان بە ۋەخە جىاۋازن. (كرىتىك) لای (شەكسپىر) بە واتاى تەپەاندنى سنوورە ئەخلاقىيەكانە. ئەخلاق لەكدانەوھەيەكى تاييەتى ھەيە لای (شەكسپىر) كە لە دەقەكانىدا ۋەنگى داوۋەتەو. (ھاملەت) و (ماكبەتس) گوزارشت لە فەلمەك لە ئەخلاق دەكەن بە جىاۋازىيەكانى نەۋانىانەو. گرنگە ۋەخەگرەكان گۆ بە ۋەچوونى جىاۋاز بەدن و كار بە بەتەختەبوون و بەبەفرىبوونى عەقە نەكەن.

لای (كانت) ۋەيەلەسووفى مەدەرنە، ۋەخە، واتە: فەلمەك لە دادوھرى، (ھىگل) ۋەخەى بەو واتايەى (كانت) قەبوۋە كەردوۋە و لە (ئەدىسەى ۋەل)دا بەكارى ھەناو.

جوانترىن دەق ئەو دەقەيە، زەرتترىن ۋەخە ھەدەگرە و زەرتترىن بەيەكدەكەوتن و جەنگى ناۋخەيى لە نەۋان ۋەشەكانىدا ۋەودەدا. ۋەكو پەۋىستىيەك و ئەلتەرناتىفەك بە ستايشكەردن، ۋەخەم گرتوۋە.

دووپات كەردنەوھى ۋەانگە نەرىتییەكانى دەدەنگى توندەۋانە و پابەندبوون بەو ۋاقىيەى لە ۋەھم و ئەندەشە ۋەوتەكانەو نەزىكە، تارىكەستانى فېكر بەرھەمىيەتى. ۋەخەگرتن لە پا ئەوھى كەردەيەكى دەرژكراۋە و دەرژخايەنى مەعرىفىيە، دروشم و سىمبولى و لە پەناگەى ئەدەبىي و فېكرىدا، خەمان (منى نووسەر) و دەقەكانمان (دەقى نووسراۋ) ۋە پەدەناسىنەو.

كەسانەك ئەو مەتەدەيان بەدە نىيە، ئەم و تەيە دووبارە دەكەنەو؛ (شىعر ھەموو كەسەك پەى دەۋەر)، ئەم و تەيە زادەى نەبوونى ۋەشەرىيەكى فېكرى و شىعەرىيە و دابەانە لە ۋەشەرىيە ئەستاي

ٲٲژئاوا و ٲٲژهٲٲات. ئه گهر له سه ر كٲٲمهٲٲك بنه ماي شيعري (نهك ٲٲوهري شيعري) ٲٲكهوتين، كه شيعره كانماني له سه ر هه ٲسه نكٲٲنين، ئه وا چيتر شيعر بٲده سهٲٲات نيه، ته نيا شاعيره كان ده توانن بينووسن، شاعيريش ئه و كه سه يه، كه شيعر ده نووسٲٲ، شيعريش واته شيعرييهت و شتي تر.

ئه وه ي گرنكه بٲ له كٲٲكه ر هه ٲسه نگاندي بابته نيه به و جٲره ي خٲي ده يبينٲٲ، به ٲكو بينيني بابته كه يه به و جٲره ي هه يه، ئه و كرداره ش كامٲ نابٲٲ تا به چاوي وشه ي نٲو ده قه كانه وه سه يري ده قه كان خٲيان نه كه ين.

ئه وه ي ده بٲٲته سه نته ر، وشه گه لي نٲو تٲكسته، دوا جار يه كگرتني وشه كان ٲسته گه لي له ده كه وٲته وه: (هه ٲبهت مامه ٲه ي له كٲٲكه ر له گه ٲ وشه و ٲسته، دوو مامه ٲه ي جياوازه). ده ره نجامي يه كگرتني ٲسته كان، هاتنه كا يه ي تٲكسته به ژانره جياوازه كانيه وه. هه موو تٲكسته ٲك ٲووبه ٲووي چه ند ٲٲگايه كي بٲكه تايي ده بٲته وه، له ديارتريني ئه و ٲٲگايانه ش، له كٲٲكه يينه وه يه وه كو ٲٲگايه ك بٲگه ٲانه وه بٲ ناخ و دٲي ده ق: (له ره دا له كٲٲكه يينه وه مان به رٲگا چوواند، ئه گينا خودي له كٲٲكه يينه وه ش تٲكسته).

ٲاژي يه كه م: خود چيه؟

قسٲ كردن له باره ي چٲند بابٲٲك بٲي كٲوٲٲ، ٲٲويستي بٲ جٲرٲك له ٲٲله نكردن هٲيٲ، ياني ناكړٲ ئٲم قسٲ له باره ي بابٲٲتي ئٲخلاق بكٲين، ئٲگٲر قسٲ مان نٲكردبٲ له باره ي خود، بٲٲام بٲ قسٲ كردن له باره ي خود، ٲٲويستيمان بٲ گٲٲانٲوٲ نيٲٲ بٲ ئٲخلاق، چونكه خود دٲروازٲي ئٲخلاق نٲك بٲ ٲٲچٲوانٲوٲ.

بٲيٲ من وٲكو نووسٲري ئٲم بابٲٲٲٲ، گٲٲ بٲ خٲم دٲدٲم ٲاستٲوخٲ و بٲ بٲ گٲٲانٲوٲ بٲ ئٲخلاق، قسٲ له باره ي خودي مرٲف بكٲم، بٲٲام دوا جار ئٲم ئٲوٲ ناگٲيٲنٲ، كٲ ئٲو مرٲفانٲي باسيان دٲكه يٲن بكٲونٲ دٲرٲوٲي ئٲخلاق وٲٲ، بابٲٲكه ٲٲيوٲستٲ بٲ ٲٲويستي قسٲ كردن و ئٲوٲي، كٲ من دٲبٲٲ چي بٲٲم و دٲبٲٲ چي نٲٲٲم.

بٲ قسٲ كردن له باره ي خود، ٲووبٲٲووي كٲمٲٲٲك دٲرگاي جياواز دٲبينٲوٲٲ، هٲندٲ له دٲرگاكان كراوٲن و هٲندٲكي تريان داخراون و هٲندٲكي تريان شكاون، ئٲمٲش دٲگٲٲٲٲوٲٲ بٲ كٲلتووري جياواز و وٲنا جياوازٲكاني خود و شٲواز و ميتٲدٲ جياوازٲكاني قسٲ كردن له باره ي خود.

مٲٲست له خود، كٲسي يٲكه مي قسٲكه رٲٲ، واتٲٲ: مني بينراو، كٲ دٲمٲوٲ حٲقيقٲٲتي كٲسي خٲم و حٲقيقٲٲتي شتٲكاني دٲوروبٲرم بخٲمٲ ٲوو، ئٲو مٲودايٲي له نٲوان خود و دٲوروبٲر هٲيٲ، بٲستراوٲٲوٲ

بە زەمەنەو، ئو زەمەنە مەودای نەوان خود و ئۆیتر دیاری دەکا. خودەك هەيە لەناو خودی ئەمەدا، ئو خودە چون مندا بێکی ساوایە، وەل زەر جوان بێردەكات و توانای بێرکردنەوی بەرزە، ئو باسەش گەتوگە هەدەگرە، كە ئایا ئو مندا بێ ساوایە خودە استەقینەكەيە یانی ئو خودەي فەیلەسووفان بە خودی حەقیقی ناوژەدی دەكەن، یان خودی هەدەگری ئو مندا بێ ساوایە خودە حەقیقیەكەيە؟ بە لەكدانەو هەیه کی ئاسانتر: ئایا مەژەكەي ناومان خودی حەقیقیە، یان خودی خەمان؟

ئەوێ ناسنامەي كەسەك دیاری دەكا، وای لە دەكا بیناسینەو، دواتر مامەنەي لەگەدا بەکەین و پەنجەي لە ئاستدا شەل بەکەین، چەنیەتی بینین و تەبیینکردنی خودە جەوهەرییەكەيە، ئەمەش دوو وەسفی گشتی و تایبەتی لەخە دەگرە، هەدەگری هەردوو وەسفەكەيە وەکو دوو وەسفی جیاواز، ئەگەر وەونکردنەو بێدەین لەو ئاستەدا، ئەوا دەکرە بەبەین مەبەست لە وەسفی تایبەتی، خاسیەتەکانی كەسەكەيە، ناسنامەي خودیش عەقە و ژیری خودە، واتە: عەقە و ژیری ناسنامەي خود دیاری دەكەن و بەرپرسیارن لەو ناسنامەیه.

ئەمە هەریەكەمان هەست بە خودی تەك دەكەین، هەست بەو دەكەین ئەوێ لە بەرانەبەرمانە شتەكە، كە دەکرە لە وشەيەكدا چەي بەکەینەو، ئەویش وشەي (تەك)، دەشکرە بەبەین خودەك، كە جەگای گومان نییە. دەنیاین لەوێ لەسەر ئەرزى واقیعدا بوونی هەيە، توانای هاموشە و خواردن و خەوتن و خەوندنەو و دواتریش داھەنەانی هەيە، خودەكی بێرکەرەو، بەو مانایەي توانای بێرکردنەوێ هەيە، ئاگایە بە بوونی خەي و لە بوونی خەي دەنیابەتەو، هیچ چەندوچوون و گومانەكی نییە لە بوونی خەي (تەبیینەکی دیکارت لە فەلسەفەي مەدەرنەدا هەيە جەخت لەسەر ئەم خاڵە دەكاتەو).

كەواتە: ئو كاتەي مەرفە شوونی نەفسی دەكەو، نەفسی دەبەتە خودە استەقینەكە و ئیتر ئو كەسە بەگوێرەي بەیارەکانی نەفسی جوو بێدەكا، نەفسی داوای چي لە بەكا ئەو دەكا، دەست لە هەڵە ناپارەزە، خراپە دەكا و گوێشەو نادا، كە دەرەنجامی هەڵەکانی بەرەو كوەي دەبەن، تە ئەو كاتەي، بەیار لەسەر خەي دەدا بەوێ تەسلیمی نەفسی دەبەت و ئیتر بەگوێرەي بەیارەکانی نەفسی دەجوو بێتەو، دەبەتە كەیلەي نەفسی.

ئەگەر بەیار بەت خود كەي هەشیاری نەبەت وەك ئەوێ (جەن لەك) دەبە، ئەوا خود بەشەكە لە عەقە، خود ئەو بەشەي عەقە، هەدەگری بەردوو، لای (جەن لەك) ئەمە گوزارشتە لەوێ كە ئەمە هەمان كەسین لە پەنای گەنەانە ادیکایەیانەدا. لای (کیرکگارد)، خود یەكسانە بە سەز و لای (نیتشە) خود (ئیرادە) یە. دەشکرە خود بێرکردنەوێ

عقانی بت.

لر دا پرسپار دكښن: (ئایا ئمم جگ ل ناسینی خمان، توانای ناسینی ئوانی تریشمان هڅی؟) ئگږ قسځ کردن ل بارهی هر یكك ل ئمم قسځ کردن کی ووت بت ل بارهی هڅیاریمان و قسځ کردن ل بارهی هڅیاری قسځ کردن بت ل بارهی ئمم، ل و ئاست دا چنچنی دتوانین بگځین ب خودکانی دځو وای خودی خمان؟

(سارتر) پئی وابوو خود بځرد وام ل داهاتوودا دانیشوو، ئمم دمان و خمان بکځین ب شتک. ئ و تیځریانئی ل فلسف دا پځیان وای خود بوونی هڅی، لای سارتر بکځکځن، چونک سارتر پئی وای خودی سځن شتک بنیات دځر، شتک نیی بدځرت و، سارتر ئ و تیځریان ب بځدئیمان ناود با.

پاڅی دووهم: خنکان له ن و دنیای جوانیدا:

خنکان هر به ته نیا و سټگهی گه یشتن نییه به مردن، به کو زځر جار گوزارشته له قوو ترین خای بیرکړدنه وه، که له گایه وه ده گه ین به حه قیقه تی زیاتر، که واته: جځرک له خنکان هیه، له دهره نجامی گه ان به دواي حه قیقه ته وه پئی ده گه ین.

(ئاوه دانی هگم)

هگ ده مگه یه ن به له هڅبووم

له هڅبووم ب م ده وان

لوی په یوم به گلمی خ م وه ده ن م

پرچی په رتی منا یم هڅووی سځبووری گرتووه

د م و کات و به ندی کات و ناکات ده که مه وه

دیوان: بهرگی یه که م، ل: 9.

لهم کځپله شیعره دا، شاعیر مرځ په یوه ست ده کا به هگوه، ئه مه ش به خشهری هڅزه به و مرځهی، ویستی گه یشتنی هیه به وزه ی درځژهدان به ژبان. دیسانه وه گه انه وه ب مندا، پشت به ست به ئاوه دانیی ئه هگهی شاعیر تځینی ده کا، سځبووری ب ئستای شاعیر ده هځنن، دهره نجام مندا یی شاعیر پ ده بت له ده نکه تر و دځپه فرم سځ که تامی بزه ده دن، سهره نجامی ئه و سه فهره ش، کرانه وهی ئه و کځته هه میسه ییانه یه، که سځک له زه مه نکی شیندا ده یان خا ته گرده نما نه وه.

زه مهن کات شین ده بت، هه موو شتکی ن و زه مهن هر شینه، پرته قا هکان شینن و په نجره کانیش هر شین، دهرگا کان شینن و فرم سکه کانیش هر شین، بیه ب زگار بوون له و (شینستانه)، پځویسته به رده وام ئستامان گه انه وه بت ب مندا، چونکه ئه و دنیا په مه ییه ی له ن و خه یای زځرکمان بوونی هیه، مه گهر هر له باخچه سه وزه کانی ئه و دا پئی بگه ین، ئه گینا بیابانی شینی

(گه وره بوون)، ههرگيز نابـته مهـمله که تی خه یاـه په مه ییه کان. وه کو گوتمان، شاعیر تـبینی ئه و هـگه پته وه ده کا، که هـزی ئه وه، هـزی خـشویستنی وشه و نیشتمان و خودا، هـزی بهرگه گرتن بهرانبهر ئازار و سهراب و ناـهـحه تی، که ئه مه ش دیدگای (نیتشه) یه، کاتـ پـی وابوو، ئازار مرـفـه به هـز ده کا و دزی بـچوونی (شـپنهاوهر) بوو، که وجودی ئازاری وه کو پـویستییه کـ قه بوو نه بوو، بهـکو ئه و پـی وابوو، که بهزه یی تـ بهرانبهر به من، ته نیا بـ ئه وه یه، ترسی ئه و ئازاری تووشی من بووه، له خـت دوور بخه یته وه.

پاژی سـیه م: گهـانه وه بـ سروشت و ترسان له سروشت: ئه و ساته ی، مرـفـه له نـو سروشتدا، سروشتـکی به د نمایش ده کا، ئه و بهرانبهر تووشی ئازارگهـلـک ده کا، وه کو ئازاره کانی نـو سروشت ده رده که ون، که چی له نـو وـنا استه قینه که ی ئه و نمایشه، ده زانین، که ئازاره کان هیچ نین جگه له ئازاری مرـفـه به ده کان که ده ما نسووتـنن.

(سروشت هه موو شتـکت ترسان دوومی

لرفه ی ئاگرت

بـندایی چیات

گه فی ووبارت

دهشتایی ووت

په نه م له چاوهـ وانییه کی دوانه ها توو یان گیان پـنه ماو)

دیوان: بهرگی یه که م، ل: 5.

ترسان له سروشت، ترسانه له و دیوه بینراوه ی، که مردن به دوا ی خـیدا دهـنـ، بهـام له شیعره که دا هیچ ئامازه یه کـ بـ ترسان له مردن بوونی نییه، ته نیا ترسان له گـاگانی گه یشتن به مردن ههستی پـ ده کـ، بـیه شاعیر وه کو کاره کتهـکی بوـر باسی ئازاری ئه و سروشته ده کا، بوـرییه کـ که له ترسان له ئاگر و چیا و ووبار و دهشتاییدا به کـ تا ده گات، ترسانـک، که چاوهـ وانییه کی دوانه ها توو، یان گیان پـ نه ماو به دوا ی خـیدا دهـنـ.

مرـفـه له ئه ستانه ی گه یشتن به مردن، له وه یه بیر له گـاگانی گه یشتن به و مردنه بکاته وه، وهـک چـن باـنده یه کـ ده فـ و ده شزانـ فـینی ئه و له وه یه مردنی ئه و بـت، له وه یه له میانه ی ئه و فـینه یدا، ببـت به قوربانیی فیشه کـک، یان ساچمه یه ک، یان دارلاستیکـک، بهـام هـشتا ئه و ترسانه له فـین پاشگهزی ناکاته وه و به رده وامه له فـین به ره و مهـمله که تی ئه و حه قیقه ته ی، بـکـتایه.

(سارتنـر) لـ شانـ نامـی (دـرگای داخراو) دا، لـ سـر زاری کارـکتهـرـکـو و دـت: (نـخـر لـ دـزـخدا پـویستیمان بـ گورزی ئاگرین نیی، دـزـخ هـر ئـمانـی دـو رو بـرمانن). ناـتـی

نائاسايي (سارتر)، بـشـكى پـيوـستبوو بـ شـوي (سارتر) خـيـو، كـ خـاوـنى دوو چاوى كز بوو و مامـمـى ئـوانى تر لـگـيدا لـ منداييـو نائاسايي بوو، دواچار (سارتر) نيگاي ئـوانى تر بـ ق و كينـو و وون دـكا تـو، بـيـ ژيان لـگـى ئـوانى تر لاي ئـو و فـيلـسووف، دـزـخـكـ بـ خـي، چونكه هست بهو ئازاره دهكا كه له مرـفهـكانـوه پـمان دهـگـن.

پاڅى چوارهـم: له ئـزمـوونى مردنـوه بـ ئـزمـوونى گـگـستان: گـگـستان ئـزمـوونـكى تازهـيـه بـ مرـفـ به هميشـي، چونكه بـردهـوام مردووى تازه دـنـه نـو گـگـستان، بـيـه ئـو مهـملهـكه ته بـردهـوام خـي تازه دهـكا تهـوه، بـردهـوام لهـسر حيسابى خوـن و ئـسقـان و جهـستهـي ئـمه، بانگـشه بـ يـفـم دهـكا.

(گـگـستان ماـكـه ئازيزهـكانى بانگ دهـكا ته ناو خـي به مهـداليا ناسراويان دهـكا

فـرى زمانى همـوومان دهـبن له

كتـب و

چرا و

سرووش و

شـش و

ئـسـپ دهـدوـن

دارشهـسهـكانى لـيان دهـبـدر بـ

لانك و

بلوـر و

گـپـا و

پـرژين

چـن و به چ تامـزـر يـيهـك دهـمخـيته سـر دوو باـي بهـهـزى فـين

ئاي فـين بهـرهـو كوـم دهـبات

ديوان: بهـرگى يـهـكهـم، ل: 19.

شاعير باسى ونبوونى ئازيزهـكان دهـكا لهـنـو گـگـستاندا، باسى ئـو لـدوانه دهـكا، كه لـدوانه له كتـب و چرا و شـش و ئـسـپ، دواتر (فـينى ناديار) كه فـينه بهـرهـو دنيايـهـكى ناديار، خـياـي شاعير داگير دهـكا، فـينـك لهـپـا ئازار و ناـهـتـيـهـكانى، لهـخـگرى تامـزـر يـيهـكانى گـگـستانه و وـناگـهـلى وهـكو لانك و بلوـر و گـپـا و پـرژين بهـدوـاى خـيدا دهـهـنـ.

گـگـستان پـمان دهـ: شكستى مـزن ئـو شكستـيـ، مرـفـ هـست بـكا لـسـر گـايـكى است و هـر ئـو گـايـش سپاردـي دـزـخى بـكا، شـش لـپـناوى ئايدىـك بـكا، هـر ئـو ئايدىـيـش بـبا بـرـو

کټ ناراو ګاڼی مردن، شانازی به مټ عریف ټیټ کټو بکا، هر ټو مټ عریف ټیټ وجود و بیرکړدن ټو و ټټ قټی لټ بس ټنډ، کټ واته: لټو سات ټدا ټو مټ عریف ټیټ هیچ نییټ جګ لټ جټ هل ټکی خټست، کټ پا به مټ ټو ټنډ به ګوم ټ ابوونی زیاتر.

مادام ژیان هر کټ تایی ټت و لټ چرکټ سات ټکدا ټ بین ټو به سفر، کټ واته: ټو ټی ټم ټنډ ټو، ټ ابردووی ټم ټی، هر ټو ټ ابردووی ټرپرسیار لټ داهاتووی ټم و خټشی و ناخټشی ټم ټی پټو لکاو، به ټنډاز ټی جوان کټشانی تابل ټی ابردوومان، باخچ ټی ټايند ټمان فراوانتر ټ ټت، ټو حټ قیق ټت شټ کټ پټویستی به سټلماندن نییټ، چونکټ زمانی حا ټی هو موو مردووی کان ټو ټمان پټ ټنډ، کټ ژیانی دنیا کټ تایی به هر ټی، به ټام و ټستگ ټی جوانکړدن و ټخشانندی ژیانی حه قیقیه، هر ټو چرکټ سات ټی سپارد ټی خاکمان ټ کټن، ټ ټگ ټین ټازاردانی ټوانی تر، چ کار سات ټکی مټزن بوو، و لټ تاز ټ در ټنگټ به هو موو شټ ټک.

کټ تایی:

شاعیر بهردهوام لهم بهرهمه یداکه (ز ټوان)ه، پټمان ده ټټ: پټویسته به قوو ټی له دنیا به ټوانین و مامه ټیه کی قوو له گه ټ ووداوه کان بکه ټین، وه ټ ټو مامه ټیه، هیچ له حه قیقته ټی پووچ ټی دنیا کمه ناکاته وه.

سه رچاوه:

- 1- دیوانی سه باح ټه نجدهر، بهرگی ټیه کم، 2018، هو لټر.
- 2- ژیان به مانایه؟، به ټند باجه لان، 2023، هو لټر.
- 3- سه فهر به رهو منا ټی به کهشتی گه وره بوون، به ټند باجه لان، گټ قاری گه لاو ټژی نو، 2022.
- 4- زه ټنهب خان له ټو دنیای چه مکه جیاوازه کاند، به ټند باجه لان، هو لټر.